

МОТИВИ към Присъда № 7/15.02.2023г. по НОХД № 238/2022г. по описа на Районен съд Раднево:

Делото е образувано по обвинителен акт на Районна прокуратура Стара Загора, ТО Раднево, с който е повдигнато обвинение против **А. Т. Ш.**, роден на **** г. в гр. ****, живущ по поС.ен адрес в гр. ****, ж.к. „****“, български гражданин, начално образование, зидар в „**** гр. ****, женен, осъждан, ЕГН *****, за това, че на 04.03.2020г. в с. Знаменосец, общ. Раднево в съучастие с М. А.А. и трето неустановено лице, като съизвършител отнел чужди движими вещи – пари на стойност 7027 лева, собственост на „**** гр. ****, мъжка чантичка на стойност 47,92 лева, портмоне на стойност 31,90 лева, и пари на стойност 100 лева, собственост на М. Г. Ф., всичко на обща стойност 7206,84 лева, от владението на М. Г. Ф., без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои- престъпление по чл. 194, ал.1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК.

Представителят на Районна прокуратура Стара Загора, ТО Раднево е заявил в съдебно заседание, че поддържа обвинението, така, както е внесено с обвинителния акт.

Съдът е уважил направеното искане от страна на процесуалния представител на подсъдимия и е дал ход на съдебното следствие при условията на глава 27 от НПК, и по конкретно при условията на чл. 371, т. 2 от НПК.

Подсъдимият се е признал за виновен по повдигнатото обвинение, съгласил се е да не се събират доказателства за фактите отразени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

На основание чл. 45 и следващите от ЗЗД във връзка с чл. 74 и следващите от НПК чрез процесуалният му представител е предявен граждански иск от М. Г. Ф. – роден на ****, в гр. Х., бълг.гражданин, с висше образование, женен, неосъждан, работи като агроном във фирма „**** гр. ****, с поС.ен адрес с. ****, ЕГН ***** против подсъдимият А. Т. Ш. за сумата от 7 206.84 /седем хиляди двеста и шест лева и 84ст. / лева, представляващи стойността на нанесените и невъзстановени имуществени вреди в резултат на престъплението, вменено във вина на подсъдимия Ш.. С молбата е поискано и конституиране по делото на осн. чл. 76 и сл. НПК с правата на частен обвинител М. Г. Ф. е конституиран като граждански ищец и частен обвинител по делото.

В съдебно заседание процесуалният представител на частният обвинител и граждански ищец поддържа изцяло предявения иск, моли за осъдителна присъда.

Настоящото наказателно производство в съдебната си фаза се разви с провеждане съкратено съдебно следствие по реда на чл. 372, ал. 4 от НПК, вр. чл. 371, т. 2 от НПК, като процесуално допустимо при наличие на предпоставките по чл. 370 НПК.

Доказателствата по делото са писмени и гласни.

Съдът, обвързан от процесуалната норма на чл. 373, ал. 3 НПК, обсъждайки направеното от подсъдимия самопризнание в хипотезата на чл. 372, ал. 4 НПК- пълно признание на всички факти от обстоятелствената част на обвинителния акт, приема за установено от фактическа страна, така както и се твърди в същия, следното:

Към 04.03.2020г. свидетелят М. Г. Ф. работел като агроном в „***** гр.****. Част от трудовите му задължения било да доставя на агроаптеки заявени от собствениците им препарати за растителна защита.

На горепосочената дата на св.Ф. било възложено да достави заявени препарати по агроаптеки в района на градовете Ямбол, Сливен, Нова Загора и Раднево. Сутринта той тръгнал от базата на „***** с лекотоварен автомобил /бус/ „*****” с рег.№ *****, в който били натоварени различни препарати за растителна защита. В себе си носел мъжка тъмнокафява кожена чантичка, в която държал портмонето си, документите на автомобила, с който пътувал, както и на собствения си лек автомобил, дебитни карти, както и парична сума в размер на 100 лева – лични средства. Ф. посетил градовете Ямбол и Сливен, където извършил доставка на препарати в различни агроаптеки. Около 13.30 часа той пристигнал в гр. Нова Загора. Там посетил първо аптека „*****”, разположена в централната част на града, а след това аптека „*****”, отстояща на около 200 метра от първата. По същото време в близост до аптека „*****” се намирали обвиняемите Ш., М. А.А. /починал на 28.01.2022г./ и още едно лице, чиято самоличност не е установена при разследването. Тримата били дошли в гр. Нова Загора с лек автомобил „*****” с рег.№ *****, собственост на М. А. А., управляван от нейния съжител М. А.. Тримата забелязали, че свидетелят Ф. извършва доставка в аптека „*****” и когато видели носената от него чанта, докато последният излизал от посочената аптека, се досетили, че в нея той носи пари от платените доставки. Решили да извършат кражба на чантата му и да вземат тези пари. Затова когато Ф. се качил в буса „*****” и потеглил, А. го последвал с л.а. „*****”. Свидателят Ф. спрял до аптека „*****т”, разположена в южния край на града, а А. спрял управлявания от него автомобил на няколко метра от него. Докато Ф. бил в аптеката, някой от тримата срязал предната лява гума на буса „*****” с остър предмет. Когато приключил доставката в аптека „*****т”, отивайки до буса, свидетелят Ф. забелязал, че предната лява гума на автомобила е спаднала. Наблизо имало вулканизатор и Ф. извикал от него работник, който да я демонтира и постави на нейно място резервната гума на автомобила. Докато демонтирали спадналата гума, към Ф. приближили две лица непознати за него от ромски произход. В хода на разследването той разпознава като едно от тези лица обвиняемият Ш.. Дватамата се представили като работници от „Пътно управление” и предложили да му продадат нефта на ниска цена. Ф. заявил, че не се интересува от предложението им, защото ползва служебен автомобил. Въпреки това обвиняемият Ш. настоял Ф. да отиде с него „малко по-нататък”, посочвайки му дворно място с отворени врати, за да му покаже

тубите с нафта. Свидетелят Ф. отказал. След като на автомобила била поставена резервната гума, Ф. отишъл до вулканизатора, напомпал спадналата гума, върнал се до автомобила, поставил тази гума в автомобила и отпътувал в посока към гр.Раднево.

Преминавайки през с. ****, общ. Нова Загора, на излизане от селото видял обвиняемият Ш., когото разпознал като лицето, което му предлагало евтина нафта. Обвиняемият му правел жестове с ръка, които Ф. възприел като сигнал, че има проблем с гумата на автомобила. Той обаче не спрял, а продължил към гр.Раднево, където посетил първо аптека „****“, намираща се до зеленчуковия пазар. Паркирал буса до аптеката, а А. паркирал л.а. „****“ наблизо. Когато Ф. влязъл в аптеката, за да достави заявените препарати, някой от тримата отново срязал предната лява гума на буса „****“. След това Ф. посетил още аптеки „****“ и „****“ в гр. Раднево, след което се насочил към с. Знаменосец, общ. Раднево, за да извърши доставка в аптека „****“ със собственик С. Г. М.. След като извършил доставката в аптека „****“, Ф. се върнал до автомобила, но установил, че предната лява гума е спаднала нацяло. Тъй като вече нямал здрава резервна гума, която да постави, а в с. Знаменосец нямало вулканизатор, той потърсил помощ от свидетеля П. А. Г.. Последният дошъл в с. Знаменосец като носел нужните инструменти за демонтаж на гумата. Докато демонтирали гумата, Ф. свалил мъжката си чантичка, за да не му пречи и я оставил на шофьорската седалка. За няколко минути Ф. и Г. се отдалечили от автомобила и отишли до съседен двор да потърсят лост. През това време един от тримата – обвиняемият Ш., М. А. или лицето с неустановена самоличност взели чантичката на Ф., оставена на седалката в незаклучения бус.

За част от доставките на препарати плащанията се извършвали по банков път, но за друга част получателите на стоката заплащали на Ф. в брой. Парите, представляващи цена на доставените продукти, които са собственост на „****“, той поставял в мъжката си чантичка, която носел праметната през рамо. За този ден сумата от продадените продукти, за които му било платено в кеш, възлизала на 7027 лева. Видно от изготвената съдебно-оценителна експертиза, стойността на мъжката чантичка е 47,92 лева, а поставеното в нея портмоне – 31,92 лева.

Горните факти се установяват при съвкупната преценка на събраните в хода на ДП писмени и гласни доказателства – свидетелските показания на свидетелите св. М. А. А., П. А. Г. и С. Г. М.; обясненията на подсъдимия, дадени в хода на досъдебно производство, заключението на експерта, приобщените по делото като доказателство по реда на [чл. 283 от НПК](#).

Съдът кредитира изцяло свидетелските показания, тъй като същите са последователни, непротиворечиви, кореспондират по между си и останалия доказателствен материал и са относими към предмета на делото.

Подсъдимият в съдебно заседание се признава за виновен и се съгласява да не се събират доказателства за обстоятелствата отразени в обвинителния

акт, като признава изцяло същите.

Видно от справките за съдимост на подсъдимият е осъждан многократно.

В посочените доказателствени материали не се съдържат съществени противоречия, същите еднопосочно и безпротиворечиво установяват фактическата обстановка, изложена в обстоятелствената част на обвинителния акт и призната от подсъдимия, поради което и по аргумент за обратното от [чл. 305, ал. 3 НПК](#) не се налага по-детайлното им обсъждане.

Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че съгласно задължителната съдебна практика – т. 4 от ТР № 1 от 06.04.2009 г. по т. д. № 1/2008 г., ОШК на ВКС - изискуемата се от закона подкрепа на самопризнанията от приобщения доказателствен материал не следва да се отъждествява с необходимост от изключителна и пълна еднопосочност на фактическите данни. Необходимо и достатъчно условие за приложението на диференцираната процедура е доказателствата убедително да потвърждават фактите, при това правно релевантните. Принципно незначителните противоречия не представляват процесуална пречка за прилагане на процедурата по [чл. 371, т. 2 от НПК](#). В този изричен смисъл [Решение № 432 от 26.11.2014 г. по нак. д. № 1182/2014 г. на Върховен касационен съд, Решение № 318 от 30.09.2015 г. по н. д. № 940/2015 г. на Върховен касационен съд, 3-то нак. отделение, Решение № 347 от 23.10.2015 г. по н. д. № 956/2015 г. на Върховен касационен съд, 1-во нак. отделение, Решение № 318 от 30.09.2015 г. по н. д. № 940/2015 г. на Върховен касационен съд, 3-то нак. отделение.](#)

В конкретния случай предвид констатираната абсолютна еднопосочност и безпротиворечивост на събрания доказателствен материал, поставеният от ВКС критерий за подкрепеност на признанието от доказателствата по делото не само е достигнат, но и е надминат.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че обвинението е доказано по един несъмнен и безспорен начин, така както го изисква нормата на [чл. 303 от НПК](#), поради което подсъдимият А. Т. Ш. ще следва да бъде признат за виновен и на основание [чл. 303, ал. 2 от НПК](#) осъден за престъпление по [чл. 194, ал. 1](#), във вр. с [чл. 20, ал. 2 от НК](#).

От обективна страна на деянието.

Подсъдимият А. Т. Ш. –на 04.03.2020г. в с. Знаменосец, общ. Раднево в съучастие с М. А.А. и трето неустановено лице, като съизвършител отнел чужди движими вещи – пари на стойност 7027 лева, собственост на „***** гр. ****, мъжка чантичка на стойност 47,92 лева, портмоне на стойност 31,90 лева, и пари на стойност 100 лева, собственост на М. Г. Ф., всичко на обща стойност 7206,84 лева, от владението на М. Г. Ф., без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои.

От субективна страна на деянието.

Деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл, т. е.

подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването на тези последици, който умисъл се извлича от конкретното поведение и действия на дееца преди и по време на извършване на деянието.

За извършеното престъпление от А. Т. Ш. се предвижда наказание „лишаване от свобода” за срок до осем години.

При определяне на наказанието на подсъдимият - съдът отчете следното:

За престъплението по чл. 194 НК извършено от подсъдимият се предвижда наказание лишаване от свобода до осем години. При преценка на смекчаващите и отегчаващите обстоятелства по отношение на подсъдимия следва да се определи наказание по реда на чл. 54 НК, а именно лишаване от свобода в размер на две години.

Съдът отчита като смекчаващи отговорността обстоятелства съдействието на органите на досъдебното производство, което същият направи наред с признанието на фактите, както и изразеното съжаление за стореното.

Като отегчаващи обстоятелства съдът отчита немалката стойност на отнетата парична сума и многобройните му осъждания.

При преценка на гореизложените факти настоящият състав споделя ТР.та практика на ВКС, че при индивидуализацията на отговорността няма място за механичен формален подход при съпоставката между смекчаващите и отегчаващи обстоятелства, тъй като не става въпрос за математически величини, а за различни фактически констатации, които следва да бъдат съотнесени към конкретната степен на обществена опасност на деянието и дееца. В този смисъл при отчитане съотношението между тях следва се съобразява не само техният брой, но и тяхната специфика и относителна тежест (В този изричен смисъл Решение № 144/20.02.2019 по дело № 598/2018 на ВКС, Решение № 75/21.08.2018 по дело № 327/2018 на ВКС, Решение № 37 от 28.03.2017 г. по н. д. № 93/2017 г. на Върховен касационен съд, 3-то нак. отделение, Решение № 90/18.09.2018 по дело № 329/2018 на ВКС, Решение № 208/29 ноември 2018 г., I НО, наказателно дело № 600 по описа за 2018 г.).

Предвид гореизложеното съдът намира, че нормата на чл. 55 НК е неприложима, доколкото по делото не са налице нито многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, нито макар и само едно, но изключително такова, което би обусловило извода, че и най – лекото, предвидено в закона наказание се оказва несъразмерно тежко. Цитираните смекчаващи отговорността обстоятелства не са повече на брой от типичните случаи на това престъпление, нито са изключителни по своя характер, което да налага и определяне на наказанието по реда на чл. 54 НК. Още повече, че по делото е констатирано и наличието на отегчаващи вината обстоятелства.

В аспект на гореизложеното следва да се подчертае, че направеното от

подсъдимият самопризнание също не се цени като изключително смекчаващо отговорността обстоятелство. Съдът намира, че в случая разкриването на обективната истина по делото е резултат от навременните и ефективни действия на разследващите органи, като направеното признание подкрепя и затвърждава приетите за установени обстоятелства, но само по себе си не е изиграло решаваща роля за разкриването на престъплението и неговия извършител, поради което не следва да бъде отчитано и втори път като смекчаващо обстоятелство.

Тъй като настоящото производство приключи по реда на чл. 371, т. 2 НПК, на осн. чл. 58а от НК съдът намали с една трета така наложеното наказание, а именно от две години лишаване от свобода на една година и четири месеца лишаване от свобода.

Съдът намери, че няма пречки изпълнението на така наложеното наказание на основание чл. 66, ал. 1 от НК да се отложи за срок от ТРИ ГОДИНИ.

Съдът намира, че предявения от М. Г. Ф. – роден на ****., в гр. Х., бълг.гражданин, с висше образование, женен, неосъждан, работи като агроном във фирма „***** гр. ****, с поС.ен адрес с. ****, ЕГН *****, иск против подсъдимият А. Т. Ш. за сумата от 7206.84 /седем хиляди двеста и шест лв. и 84ст. / лева, представляващи стойността на нанесените и невъзстановени имуществени вреди в резултат на престъплението е основателен и доказан, тъй като от деянието за което подсъдимият е признат за виновен са причинени имуществени вреди в претендирания размер и същите не са възстановени и подлежат на обезщетяване на основание чл. 45 от ЗЗД, поради което съдът осъди А. Т. Ш. да заплати на гражданския ищец М. Г. Ф. от с. **** сумата от сумата от 7206.84 лв. (седем хиляди двеста и шест лева и 84 ст.), представляваща възстановени служебни пари на фирма „***** в размер на 7 027.00 лв.(седем хиляди и двадесет и седем лева), мъжка чантичка на стойност 47,92 лева (четиридесет и седем лева и 92ст.), портмоне на стойност 31,90 лева (тридесет и един лев и 90ст.), както и пари на стойност 100 лева (сто лева) ведно със законната лихва, считано от 04.03.2020г., до окончателното изплащане на сумата.

Предвид признаването на подсъдимият за виновен, Съдът го осъди да заплати и направените по досъдебното производство разноски в полза на ОД МВР-Стара Загора сума в размер на 169.95лв.

Съдът осъди подсъдимият Ш. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд –Раднево държавна такса върху уваженият размер на гражданският иск в размер на 288.27 лева.

Съдът осъди подсъдимият Ш. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд-Раднево сумата от по 5 лв. за всеки издаден изпълнителен лист.

Водим от горното Съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

: